

In hoc libello cōtinētur

Athenagoras de resurrectione.
Ænocrates platonis auditor de morte.
Ceberis thebañi Aristotelis
auditoris tabula: miro artifi
cio vire instituta con
tinens.

Marsilius Ficinus

florentinus domino Germano de Hanay Parisij
consulari regio viro doctissimo. Salutem. P. D.

Multis iam diu de causis

te multum amo: nec minus q̄ Germanū suauissime mi Germane.
iuuat me vt vides gratioſo tuo nomine Germano ſepe ludere: ac
te forſitan iuuat audire. Cum inq̄ ob virtutes multas te iā diu nō
mediocriter amem: q̄ plurimū tamē propter ſingularem erga de
functos precipue preſtantiſſimos charitatem. Nec enim pietatis
diuine ſpecies eſt: ⁊ rariſſima quidem atq; liberaliſſima. Soli p̄
fecto videntur gratis amare qui defunctos amant: a quibus ple-
riq; nichil ſperāt. Tameſi Plato Plotinuſq; multa ab hiſ affer-
ri beneficia poſſe diſputant. Ego igitur vt te propter acerbum po-
liciant/piciq; virozum excellentium obitum merentem pro virib⁹
conſolarem. Statui ad te mittere: que ex libro Athenagore athe-
nienſis philoſophi chriſtiani de reſurrectiōe iam p̄dem excerpti
interpretatus e greco. Si hec et preterea que in theologia Pla-
tonica de reſurrectiōe tractamus cōſideraueris: leuius fortaſſe
merebis. Lege igitur ac viue feliciter vir et amice diuturna ⁊ fel-
ci vita digniſſime.

Athenagore de resurrec

tione excerpta per Marsiliū sicinū florentinū. Argumētum. Athenagoras athenicēsis philosophus christianus floruit tempore Marci Aurelij antonini ⁊ cōmodi infra ducentesimū a Chāsto annū ⁊ in libro de resurrectione ista concludit.

Ratiōes de rebus huma

nis: alie trahūtur ex ordine naturali: alie ducuntur ex ordine providentię: quales sunt rationes de resurrectione mortuorum. Si ergo probemus hanc deū posse scire: velle: eam fere iā probauerimus. Deus anteq̃ componeretur homo sciebat totum mundi corpus et partes eius elementales atq; particulas et quomodo et quando conflande inuicem forent ad hunc hominem cōponēdū aut illum. Similiter quādo dissoluitur intelligit quo potissimum partes et particule et quibus gradibus postremo peruenerint. Scit ergo vicissim vnde recipiende: quibusue modis in eandem rursus formam reconciliande sint ad eundem hominem iterū cōponendum. Scientia vero penes deum et potestas idem et quę admodum quod ab incio cognoscebat et facere poterat: ita quod cognoscit adhuc eque reficere potest. Deus cum sit sapientia ipsa: ideoq; nichil frustra faciat: hominem sapientię compotem nō fecit frustra: igitur ad certum finem. Nō ad hunc videlicet finem vt vel superiora nobis vel inferiora ad vsum suum vrantur homine: Illa enim hoc vfu non indigent: hec autem ad vsum nostrum potius sunt insituta. fecit igitur deus hominem propter seipsum Atq; propter bonitatem sapiētiamq; in vniuerso dei opificio contemplabilem. fecit vtiq; hunc deus vt vīueret quidem: neq; prosus extingueretur brutorum instar. Huic enim animalī intra se ipsum autozis sui dei similitudinē gestanti per intellectum atq; rationem: sempiternam deus vitam est largitus. Nempe bruta non propter seipsa sed propter aliorum vsum creata sunt: quo quandoq; cessante non est eorum perseueratio vel restitutio amplius necessaria. Homines autē non ad alienum vsum ita sunt creati sed ad vitam suam ita continuandam: vt autozis sui potentiam/ sapientiamq; considerantes/ legemq; et ius obseruantes vna cū illis sempiternam vitam producerent: cum quibus acceptam ab incio vitam continuerunt. Deus siquidem naturam dedit homi-

ut ex anima immortalī et corpore institutam talī videlicet: ut talī anime se uniret diuina contemplanti deumq; imitanti per legum obseruantiam diuinarum. Hic igitur actus circa eternum. hic finis in actu intimo constitutus declarat fore hominem sempiternum: in natura videlicet sua ad actum eiusmodi conducente in copula corporis simul et anime: que si quando dissoluatur/reslituenda est per resurrectionem speratam a nobis/ non vana quidem spe sed certissimo quodam fidelissimo: consilio videlicet diuino ad eiusmodi officium finemq; sempiternum naturam hominis eiusmodi procreante. deus hominem non in alienum usum retulit: sed ad actum sue nature intimū procreauit imitaturum deum per contemplationem et obseruantiam diuinorum. Qui sane finis cum ipsi nature sit intimus ad sempiternumq; directus: declarat hominē sempiternum fore hominem inq; non animam solam sed spēm ex anima/corporisq; compositam. Ad hanc enim constituendam deus velut partes animam redegit et corpus. Compositi quidē hominis procreatio est/compositi natura/compositi vita communis ex actionibus/passionibusq; tam corporis q; anime congregata. Compositi igitur finis est communis: id est imitatio dei. Atq; per hanc eiusdem fruitio. Iusticia quoq; diuina in iudiciū trahet vtrūq; cōmune premii vel supplicii reportaturū ex actione et passione vtraq; comuni. Non potest autem finis fore cōis vnus iusteq; exhibitus nisi ad vnū cōmunem eumq; hominem qui cōmuniter operatus fuerat quandoq; pertineat. ad hoc autem necessaria est resurrectio defunctorum. Dedit deus homini intelligētie rationisq; iudiciū ad cognoscenda intelligibilia deiq; bonitatem et sapientiam atq; iusticiam. Cum igitur hec sempiterna sint: consequens est hominem ad sempiterna natum/fore et sempiternum: hominem inq; compositum. huius enim datus est iudicij huius vsus officiumq; virtutum et imitatio diuinorum. Ac nisi compositum maneat non permanet vsus/officiūq; eiusmodi. Non potest autem absq; resurrectione homo sempitern⁹ fore. Nisi vero reslituatur homo in sempiternum: temere frustra q; coniuncta fuisset anima corporis indigēte/passionibusq; innumeris: frustra corpus impeditum a ratione quo minus oblectamentorum suorum quotidie potiretur. Temerarius fuisset laboriosus virtutum vsus/religiosus iusticie legumq; obseruatio. Perseuerantiam vtiq; sempiternam pro diuinitate naturarum alia quidem aliter habent: angeli immobiliter/Celestia vero mobiliter: sed continue. homines autē mobiliter atq; interrupte anima quidē perseuerantiam continuā: corpus

intermissam vitam / Bruta nullo modo. Ad naturam enim corporis aspicientes dissolutionem timemus: Ad naturam vero anime usumque virtutum, et scientiam creatiois resurrectionem corporis expectamus. Corporis preterea vitam non minus propter hoc sempiternam dicimus quod sit ad tempus per separationem anime interrupta. Quemadmodum et uniuscuiusque hominis vitam dicimus usque ad obitum unam atque continuam, etsi per vicissitudines quasi sit intermissa et per etatum mutationes admodum permutata.

Quod ex providentia iusticiaque divina resurrectio sit Cap. ij.

Deus qua sapientia fecit / facitque omnia: eadem et singulis assidue providet. et qua iusticia varios in mundo deposuit gradus: eadem sua cuique dispensat ubique. Providentia hec homini ex anima corporeque proposito nutrimentum successionemque providit. Providite ergo proposito quoque iudicium dispensaturum iuste commane premium vel supplicium pro actionibus passionibusque anime corporisque communibus. Iudicium vero eiusmodi in vita presenti minus impletur ubi impium quidem plerumque fortunati sunt: pii vero iustique frequenter infortunati. In altera vita quin etiam expleri nequit iudicium communia iuste distribuens / nisi sequatur corporum resurrectio. Corpus profecto sicut fuit anime socium in actionibus passionibusque tam virtutum quam viciorum et in sanctimonia et martirio comes: ita debet in pena vel premis habere consortium: est ergo corpus idem resurrecturum. Nisi enim premia manerent vite sequentis: providentia / iusticiaque divina traheretur in dubium. Homo quin etiam brutis foret miserabilior: qui religionis et iusticie gratia corporeis se prius oblectamentis et incommoda subit innumera. Ipsaque virtus / religio / leges deliramenta forent atque detrimenta. Nisi resurgant corpora non habet iusticia divina locum in corpore vel anima. Non in corpore: Quia iniustum foret animam habere premia laborum in quibus magnam partem peressum est corpus: ipsum vero non habere in premio partem. Non in anima Quia iniustum esset animam solam dare penas peccatorum quam plurimorum que non commisisset: nisi corpus ei fuisset adiunctum. Nam corpore e necessitatis voluptatisque et passionis gratia perturbationes subit plurimas et sepiissime peccat. Uicia non sunt solius anime sed sunt in composito contracta videlicet ex indigentia et

Incitamento corporis. Similiter virtutes sunt in composito. Nam anime soli nunquam profecte in corpore non fuisset opus fortitudine/continentia/tolerantia/cōsilio pro rebus agendis similiq; iusticia. Sūt ergo virtutes fundate: Hinc quidem in anima inde vero in corpore quod et confitentur omnes: virtutes scz saltem morales esse asuefactiones quasdam animalis corporisq; nostri. Non est ergo iustum solam animam vel supplicia viciorum vel virtutum premia reportare. Leges date diuinitus non anime soli sunt date sed homini non enim fuisset opus animam arcere ab adulterio homicidio/furto/similibusq; rebus que sunt ad corporis indigentiam usumq; corporeum. Compositum ergo quod est legibus alligatum iuste vel subiturum est obseruatarum legum premia vel preuaricationis supplicia perpeffurum. Cum singula pro diuersitate naturarum fines proprios habeant/ necesse est naturam hanc rationalem quandoq; finem proprium obtinere. Non est autem hic finis indolentia. Est enim corporibus inanimatis quoq; communis neq; rursus oblectatio sensualis: communis enim est brutis. Sed est aliquid potius secundum propriam eius precipuam naturam et virtutem et actionem idest rationalem intellectualemq; preceptum in quo deniq; conquescat. et in quo statu virtus ipsa suis premiis perfruatur. Eiusmodi finem in vita presenti nunquam assequi possumus. Igitur in futura. Cum vero sit finis vite actionisq; humane: atq; vita et actio communis sit atq; compositi consequens est finem illum ad compositum pertinere. per quam sane consequentiam futuram resurrectionem auguramur. presertim quia cum diuinitus noster opifex omnia sui gratia fecerit. Ideoq; rationem et intelligentiam diuinorum compositum ad seipsum contemplandum nobis ab inicio dederit. Unde concluditur contemplationem dei firmam absolutamq; hominis esse finem. Nec autem breuiter de resurrectione dicta sint nobis/ non proponentibus quidem de hac quecumq; dici possent eloqui. Sed quedam oportuno pro tempore que et audientes facilius percipere possent.

¶ Marcilius ficinus

dislectissimo Germano. S. dicit.

Hymnū orpheim de natura

tura legere latinum mi Germane cupis: Et quoniam germanorum sicut eadem ferme natura est: sic et voluntas eadem esse debet. Accipe iam munusculum exoptatum. Quod quidem ego pariter te volente volo. Sed anteq̄ orphica verba legas audi priscum de natura mysterium quo facilius eorum more diffinire naturam atq̄ diuidere possis. Natura vniuersalis est fecunda potestas bonorum genitrix ad essentiam et motum vitamq̄ pertinentium. Nec autem quatuor habet gradus. Infimus quidem est in vniuerso mundi corpore. Superior autē hoc ipsa mundi anima. Rursus altior in mente pura. Altissimus in ipso bono: vbiq̄ definitionem habet ferme eandem proprietatemq̄ similiter virtutem vero gradibus differentem. Multa quidem sunt variaq̄ in rebus bona a quatuor principiis omnia scilicet ab ipso bono et intellectu puro profecta. Item ab anima mundi et ab ipsa machine mundane virtute pēdentia. Horum vero principiorum nullū nature dicitur quatenus munera largiuntur que ad intelligētiam aut sensum vel ad ordinē distinctionēq̄ formarum et similia pertinent. Sed quatenus principia hec vim habēt ad essentie motusq̄ et vite dona horum quodlibet natura vocatur. Per alias autem vires reliquosq̄ effectus alia quedā nomina sortiuntur. Propterea varia i vno quoq̄ sunt nomina. Sed natura vbiq̄ videtur numinū antiquissima. Siquidē prima vbiq̄ tradit munera reliquorū fundamenta bonorum. In machina quidem mundi animaq̄ mundana nominandam esse naturam declarat Timeus disputans de mundi natura et Cratylus pbans aiā apud grecos incognōia tam quod naturam ipsam contineat. Preterea Philebus vbi mundanum hoc animal appellat Jouem subditq̄ in Iouis natura regium intellectum animumq̄ inesse. Naturam quoq̄ in intellectu puro nominat in. iiii legum vbi ait deus secundum naturā se reuoluit deniq̄ in ipso primo vniuersi principio naturam vocat in epistola ad dyonisiū prima: quando inquit interrogasti me de prima natura. Similiter in epistola ad syracusanos vbi sic ait ad sensum siquidem scilicet naturam libenter in lucem generi

humano proferrem. Pro priore autem appellatiōe naturā Plotinus quidem ponit in anima mundi: vegetalem. s. huius anime potestatem. Proculus autē sub aīma videlicet in ipsa mundi machina vocans eam umbram et vestigiū virtutemq; et instrumētum anime mundane ad ipsum mundi corpus mouendum atq; regendum. Hoc sane sensu Aristotelem arbitror naturam principium motus appellauisse: Anima em̄ ⁊ anime virtus in corpore principium motus existit. Ubi vero Pan deus nature vocatur non quidem nature auctor est intelligendus sed minister: Pan enim est vbiq; dominica virtus vniuersalis nature ministra. Orpheus igitur in hoc hymno vniuersalem naturam quatuor gradibus distributam celebrat quasi vnam: Quippe cum sequens vbiq; gradus ex precedente depēdens conspiraret ad idem. Propterea et tum varia cognomēta et hec quidem sepe diuisa leges suis queq; gradibus assignato exempli causa vbi naturam tanq; fixē infinitum cōmunicabilem eque predicat: suiq; ipsius: patrem atq; similia. intelliges ipsum bonum vbi vero artificem ficticem prouidam sapiētiam: intelliges intellectum purum ipsius boni filium: vbi matrem nutricem et transformantem atq; mouentem vbi animam mundi considerabis intellectu puro creatam. Ubi demonē celestē ethereā marinā terrenam: excogitabis virtutem anime et spiritum mundana regētē. Summatim vero hymnus de natura orphycus est eiusmodi.

Xenocratis philosophi

platonici liber de morte translatus e greca lingua in latinam a
Marfilio ficino florentino ad clarissimū virum Petrum me-
dicem. Socrates. Clinias. Archochus.

Quum in cynosargem pro-

ficisceret et illico iam applicarem: vocem cuiusdam nomine me
vocantis audui. Cōuersus autem: Cliniam vidi Archochi filium/
versus fontem calliroem currētem: vnaq; cum eo damonem mu-
sicum/charmídemq; filium Glauconis. Quorum ille quidem mu-
sice p̄ceptor: hic autem mutus quadam beniuolentia coniunc-
tus erat. Utium igitur michi est vt retrocederem/illosq; obuius
fierem: vt ocyus et facilius congregederemur. Lachrymans vero
Clinias: Socrates (inquit) presens tempus exigit/ vt illam quā
semper predicās sapientiam: nobis ostendas. Pater enim meus
repentino quodam et intolerabili morbo' pressus est: et mortū p̄-
ximus esse/ eamq; moleste ferre videtur: quamuis olim eos qui
mortem expauescerent (quasi laruarum vultus horrerent) irri-
serit. Veni obsecro/ eumq; vt soles corripe: vt facile ferat necessi-
tatem. Congredere ergo nobiscum/ vnaq; cum aliis p̄m opus
exsequere. So. Honesti o clinia voti quantum in me est com-
pos efficieris: presertim cum sanctum opus sit/ quod iubes. pro-
peremus itaq;. Si enim sic se habet properandum est. Cli.
Cum p̄imum te o Socrates viderit: conualescet. Et enim sepe
contigit: vt quodammodo respisceret. So. Ergo secus mu-
ros/ peritonios agros ad eum perreximus. Prope enim portas
versus columnam amazonidem habitabat. Inuenimusq; illum
suncturis validum et robustum corpore: sed animo imbecillum/
et consolatione admodum indigentem/ respirantem sepe/ trahen-
temq; suspiria multis cum lachrymis et percussione palmarum.
Que cum vidissem quid hoc Archoche inquam: vbi nam p̄stina
illa tua et tactabunda constantia: vbi perpetue virtutum laudes?
Ubi mira tui animi magnitudo/ atq; audacia: Ut enim luctator
ignauus in Gymnasijs generosus apparēs: in certaminibus suc-
cubuisi: cur nature ipsius ordinem non consideras: cum sis vir
tantis et tot insuper disciplinis imbutus: et si nichil aliud athe-

niensis tamen. An non tenes vulgatam illam tritamque sententiam: qua dicitur peregrinationem quandam vitam hanc esse/ et oportere nos recte et equo animo peregrinantes: haud egra sane sed leta mente ad id quod debitum et necessarium est accedere. Mollicies autem hec non etati mature sed infantii conueniens. Ari. Heco Socrates recte dici videntur. Verum nescio quomodo imminente discrimine sermones ipsi de tolerantia copiosi: clanculum euanescent/ et negliguntur. Suboritur autem repugnans quidam pauor: animu vndeque circūcutiens. Ne hanc luce/ iisq; bonis priuabor. Facebo obscurus: gustu/ visuq; captus putrescam: in vermes pulueres conuertar. So. Coniungis o Aristoche absq; rationis examine cum sensus priuatione/ sensum: ac tibi ipsi et loquendo et agendo repugnans: nec aduertis quod simul de sensus priuatione conquereris/ et meres ob putredinem amissionemq; bonorum: tanq; in aliam vitam transiturus/ potiusq; in sensus omnium priuationem aliquando migraturus. priuationem inq; talem: qualis ortum precessit. Ut enim in republica Draconis vel Calisthenis nichil tibi contigit mali: tu enim non eras circa quem esset malum: sic post mortem nullum tibi aduersum: tu nanq; non eris circa quem futurum sit malum. Omnes igitur huiusmodi nugas abste pelle. Idq; considera q; dissoluto eo quod compositum fuit/ et anima in locum proprium abeunte: hoc quod restat terrenum et irrationale corpus/ homo nullomodo est. Nos enim sumus anima immortale animal in habitaculo mortali clausum: idq; umbraculum nobis ad malum natura costruxit. Cui que dulcia sunt adulterina sunt fluxa/ et plurimis permixta molestis: que vero molesta integra/ dsuturna/ suauiumq; expertis. Accedunt tumores bilis/ atq; pituitis/ ac sensuum morbi/ necnō corruptiones viscerum: quibus anima necessario condolet per singulos diffusa meatus/ vt singula vinciat. Quo fit vt celestem/ cognatūq; etheream iam desyderet: sitiatq; vitam/ chorūq; supernū. Nam vite huius amissio: a malo in bonū est transitus. Ari. Cum malam iudices hanc vitam o Socrates: quid in ea permanes: presertim cum ista potissimū mediteris/ aliorūq; curator existas: et mente ceteros antecellas. So. Aristoche haud satis michi verus es testis. Existimas enim quemadmodum atheniensis populus: postq; rerum perscrutato: summe aliquid scire. Ego surē optarem quidem cōmunia ista cognoscere: eum ne dum superuacua calleam.

Prodicus

Que vero diximus Prodicī sapiētis declamationes sunt: partim

quidem duab⁹ tertis/ partim duabus dragnis/ partim quatuor
empta. gratis sane is nullum erudit. Ac semper habet in ore Epi
charmii illud. Manus manū lauat: dans aliquid aliqd accipe. Su
pioribus autē diebus cū apud Calliā Hippomei filiū declamaret
tot contra vitam intulit: vt parū afuerit: quin ego vitā finirem. et
ex illo tēpore continue animus meus o Arioche moatur. Ari.
Que sunt igitur ea que dixit. So. Referam omnia quoz apud
me memoria restat (inquit em) que pars vite non plena malis: an
non vix natus in fans/ e vestigio luget/ vitamq; inchoat a merore:
Nec vllus abest dolor: sed vel propter indigentā: vel frigus: vel
calorem: vel percussione plozat. nondum potest verbis que pati
ter explicare: flet autem: atq; vociferat: vnaq; hanc habet vocē:
molestie signū. cū vero septimū etatis annū impleuerit: plurimis
laboribus curatur. Surgūt nimirū pedagogi: grāmatici gymna
stici: pedorriue: illiq; nō secus dominātur ac tyranni. Cū paulisp
s doleuerit: cēsores arithmetre geometre distributores z innume
ri preter istos domini presunt. e phebū vero metus circūuenit:
atq; mācipat licū z academia: gymnasiū principat⁹: scepra: ma
lorūq; immoderatio profus occurrit: oīsq; adolescētis angustia
sub morū censoribus: consilioq; areopagitarū electis consistit. cū
istoz dictione solutus fuerit: cure: cōsultationesq; surrepūt: dum
quē vite callē ingredi deceat disceptatur. adeo vt sequentiū cōpa
ratione laboz: precedentia illa leuia videātur: z solis infantibus
metuēda. Expeditiones belli: ac vulnera: frequētiaq; certamina
surgūt. demū senectus ipsa clā serpit: in quā omne nature sordidū
et insauabile malū confluit. z nisi quis statim vt debitū reddat vite:
natura tamq; questuaria instat: atq; pignora exigit: ab hoc vi
sum: ab isto auditum: ab illo vtrumq; quod si restat quis: dissol
uit: inficit: mutilat: atq; obruncat. nonnulli ad extremū vsq; se
nium viuunt: sed mente bis pueri decrepiti fiunt. Quapropter
deus rebus hominum prouidens: quos amat breui ad se ex hac
reuocat vita. Itaq; Agamedes: atq; Trophonius cum moliti
essent deo pythio templum: quddue optimum foret precaren
tur: confestim somno pressū nunquam postea surrexerunt. Idem
quoq; argiue Junonis sacerdotibus contigit: cum mater illorum
ab Junone: pietatis filiorum munus aliquod postularet. Nā tar
dante iugo: subeuntes ipsi: matrem in templum transportauere.
Cumq; deo vouissent noctu e vita migrarunt. prolixū esset poeta
rū referre sentētias: qui diuinis poematibus calamitates huma

6
Epicharmus

Agamedes
Trophonius

Sacerdos
Junonis

ne vite deplorant. Unum referam poetam clarissimū ita dicentem
 Statuerunt dii vt mortales miseri in merore perpetuo viuerēt.
 Nec est in terra homine quicq̃ miserabili⁹. Itaq; aiunt Amphia-
 raum ab ioue atq; apolline summo quodam affectu fuisse dilectū:
 neq; tamen senium attingisse. Quid autem tibi de illo videtur: qui
 nascentem iubet miseriam sue vite lugere. Verum iam desinam:
 ne preter id quod propositū est peruagari longius videar. Quis
 est autem qui non de studio atq; arte quam elegit summopere cō-
 queratur: mercenarios mechanicosq; artifices discurramus: ex
 nocte in noctem laborantes: et vix ea que ad victū necessaria sunt
 acquirunt: queruli porro viuunt nocturnasq; vigilias fletu ac
 lachrymis complent. Quid dicam de nautis: Quot periculis su-
 bisciuntur: Recte siquidem Bias nautam nec in defunctorum nec
 in viuentium numero computat. homo namq; terrenus tanq̃ vtri-
 usq; ac dubie vite particeps: sese mergit in aquam totus fortune
 subiectus. At suavis est agricultura. Esto, sed nonne vt aiunt tan-
 q̃ vlcus occasionem tristitie semper inuenit. Nunc sane ariditatē
 accusat et gemit: nunc imbres nunc estum exustionemq; nunc
 vermiculos nunc calorem nunc frigus intempestiuum. Honoran-
 dum vero reipublice studium (vt multa pertranscam) quot ma-
 lis/erumnisq; torquetur: Letitiam quidem habet pituite vel bi-
 lis estuantis instar mobilem/tamidam/fallacem/et turbulentam:
 facturam vero tristem et moribus mille deteriozem. Quis au-
 tem potest esse felix: dum ad turbe nutum viuūt: irridetur atq; ex-
 ploditur quasi ludus quidam ⁊ fabula vulgi: concussus/exsibila-
 tus/mulcratus/miserabilis atq; perditus. Ubi nam o ciuilis Axi-
 oche Milchiades obiit: Ubi Themistocles: Ubi Ephialtes:
 vbi duces reliqui: His equidem rebus inhaui nunq̃. Neq; enim
 honorandum michi videtur: dementi in populo magistratibus
 fungi. Qui autem circa theramenem et calixenum postridie pre-
 sides insidiatores subigentes indiscreta homines morte damna-
 runt: quibus tu vna cum Triptoleimo tribus mīlibus contionan-
 tibus repugnasti. Axi. Vera narras o Socrates. Atqui
 ex eo tempore in hunc vsq; diem vitauit tribunal: neq; difficult-
 us ac durius quicq̃ reipublice gubernatione visum est. Perspi-
 cuum hoc est iis qui ipsi ciuilia tractant. Tu vero de his italo-
 queris tamquam eminus e specula quadam hec intuitus. Nos
 profecto perspicacius ista callemus: qui in opere ipso versa-
 mur, populus nempe o amice Socrates ingratus/irritator in-

Bias

Milchiades.
 Themistocles.
 Ephialtes

sensus/crudelis/avidus/rudis: ex confluyente turba atq; nugis
 coaceruatus: et quisquis hunc familiariter se accommodat: longe
 est illo miserior. So. Postq; o Axiocbe disciplinam pre ceteris
 liberalem maxime omnium iudicas deuitadam: quid de reitquis
 existimandum: nonne sum mopere esse fugiendas. Audiu prete-
 rea Prodicum quandoq; dicentem: mortem nec ad viuos nec ad
 mortuos pertinere. Axi. qua ratione o Socrates. So. quo-
 niam circa viuentes mors non est: defuncti vero non sunt. Quā
 obrem neq; circa te nunc est: nondum enim es mortuus. Neq; eti-
 am si decesseris circa te erit: tu nanq; non eris. Inanis igitur do-
 lor esset: si Axiocbus id lugeret qd nec est circa Axiocbum/ neq;
 erit in posterum. Nam perinde faceres: ac si scyllam/ centaurum
 q; horeres. Quandoquidem hec monstra: neq; circa te sunt neq;
 erunt aliquando. Quod enim metuendum atq; horribile: iis qui
 sunt accidit: at iis qui non sunt: nichil expauescedum. Axi. Tu
 quidem ista ex leui illa (que iam passim vulgata est) loquacitate
 colligis: inde enim est hec inaniam verborum copia: gratia adole-
 scentulorum composita. Ego autem q; huius vite bonis priuor:
 lugeo/ etiam si validiores superioribus rationes adduxeris. Me-
 us quippe fluctuans ornatum verborum non intelligit: neq; colo-
 res orationis attingit. Pompam/ splendoremq; sermonis et si au-
 dit: negligit/ et a veritate procul abest. Sophismatum quoq; cap-
 titunculas minime sustinet. Sola hec attedit que pulsare omnino
 et penetrare animum possunt. So. Abq; ratione Axiocbe ma-
 lozum sensum cum bonorum priuatione coniungis. latetq; mortu-
 um esse. Eum plane qui bonis orbatus est: contraria passio malo-
 rum affligit. Qui vero non est: nec ipsam quidem orbitatem ad-
 uertit. Quo pacto igitur vbi affligentium abest noticia: ibi esse po-
 test afflictio: principio enim nisi sensum quendam per iusticiam po-
 neres: mortem non expauesceres. Nunc autem perueris teipsū
 metuens ne amittas animam. Anissioni vero animam addicia.
 Formidas ne sensu priueris/ putasq; non existentem sensum sensu
 comprehendī ex eo q; multi atq; preclari sunt de animi immortali-
 tate sermones. Neq; enim natura mortalis in tantam excellenti-
 am surrexisset: vt violentiam immanium brutorum contemneret
 mare transiret/ conderet vrbes/ reipublice prescriberet ordinem
 in celum suspiceret/ astrozūq; circuitus metiretur/ solisq; et lune
 progressus animaduerteret/ ortus atq; occasus/ defectus insu-
 per/ celeresq; restitutiones meridianas/ duplicesq; conuersio-
 nes/ plidas et hyemem pariter et estatem/ ventozum flamina

Prodicus

Insectatur
sophisticam

et impetus imbrium tactum praeteris / fulgurisq; coruscum: et mundi deniq; passiones in eternitate mirifice susteret nisi diuinus spiritus aliquis inesset in animo: per quem tantarum rerum esset intelligentiam consecutus. Quamobrem non in mortem omni Axiocbe sed in ipsam immortalitatem migras. Neq; bonis priuaberis: sed in tegra bonorum possessione fruieris. Nec voluptates mortali corpori mixtas percipies amplius: sed omni prosum tristitia vacuas. Illuc inquam proficisceris ab hoc carcere liber: ubi quiesca omnia et a tristitia senectuteq; semota. Ubi exultatio sancta vitasq; malorum nescia / et tranquilla pace nutrita: naturam rerum speculari / et archana philosophiae contemplari. Haud sane ad turbe theatriue gratiam: sed ad perspicue veritatis obiectum. Ari. In contrarium me affectum oratio tua deduxit. Neq; enim mortem formido iam ted opto: Ut autem rethorum more ego quoq; exuberans aliquid exprima: iam iam o Socrates euehor: in sublime diuinumq; circuitum thronumq; percurro. Ex hac ibecillitate me erimēs: renatus sum.

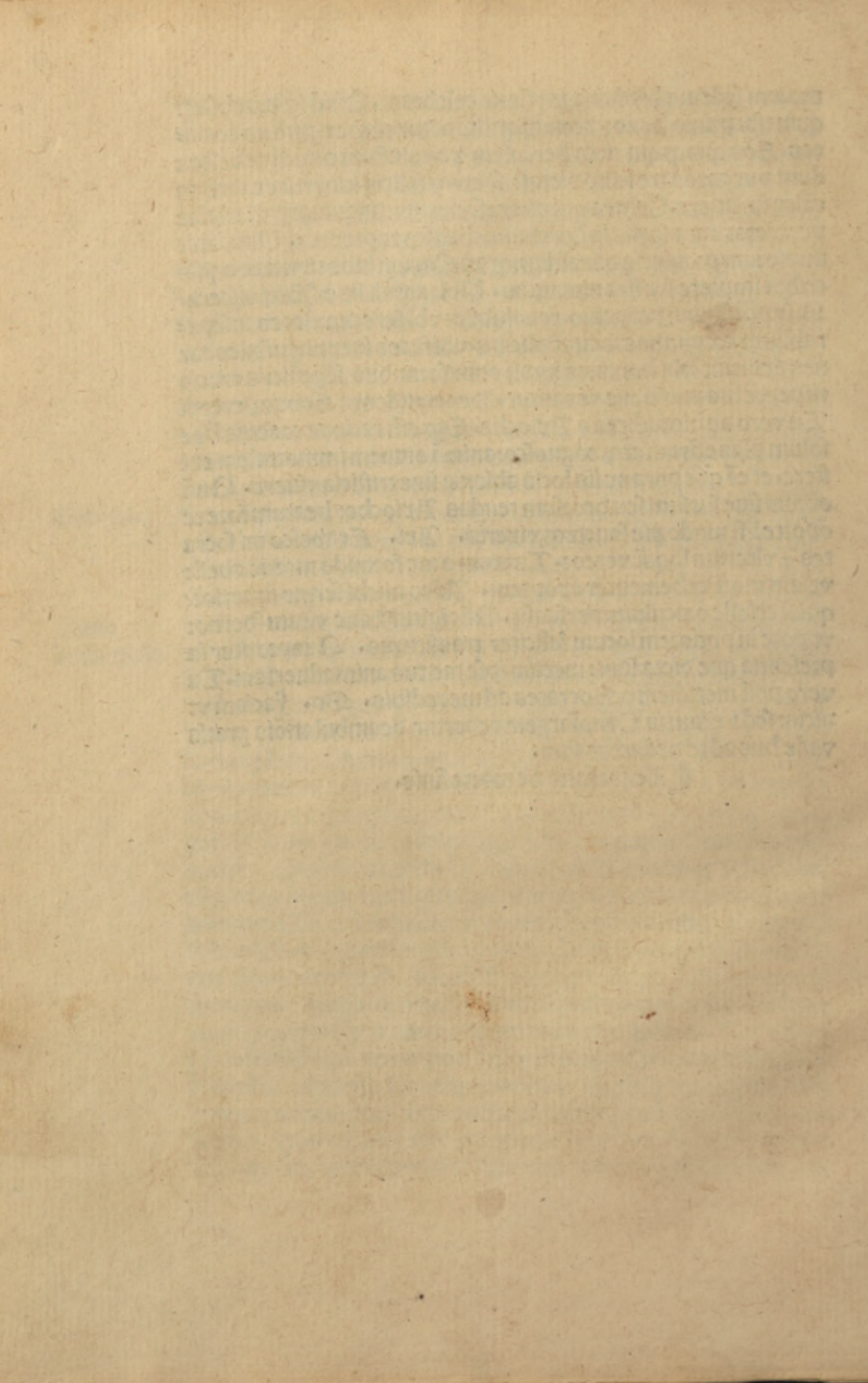
Sobrias.

So. Referam praeterea tibi si placet: que Sobrias magus michi tradidit. inquit enim eo tempore quo Ferrus in greciam transit: auum suum Sobriam nomine missum fuisse in delum ad custodiendam insulam. in qua dii extabant duo. Ubi ait ex quibusdam tabulis eneis: quas opis et hecaergos ex hiperboreis attulerunt se didicisse in corporis solutione animam in occultum sub terram migrare locum. in quo Junonis est regia: haud iouis angustior aula. Quippe cum terra mundi medium teneat. Celum vero sphericum sit cuius hemisphaerium unum: dii celites sortiti sunt. Alterum inferioris partim celicolarum fratres / partim filii fratrum. Vestibula vero plutonis prouincie: claustris / eneisq; cathenis vndiq; vincuntur. Illum qui ista referat fluuius acheron primo / deinde cocytus excipit. Quibus transcursis oportet ad Minoem et Rhadamantum duci: in eam videlicet regionem qui veritatis campus cognominatur. Ubi sedent iudices: examinantes vententis vitasq; vitam. Hic medicis tutari se nemo potest. Quibuscuq; igitur in vita bonus aspirauit demon: in locum istum piorum praeseunt. Ubi ver eternum omnigenis exuberat fructibus / fontesq; nitentium aquarum scaturiunt. prata insuper amena variis depicta coloribus. Nec desunt philosophantium cetus / poetarumq; theatra. Circulares tibi chorae / et musice cantilene / suauisq; concetus / iocunda conuiuia / sanctosq; et vberes conuentus / bibentium inuolabile gaudium / dulcisq; conuictus. Non frigidis illic aut caloris excessus: sed aeris natura salubris / leuisbus solis radiis temperata. hic purgatorum sunt ante-

Opis
hecaergos

8
morum sedes: vbi diuina mysteria celebrant. Quid igitur obstat:
quin tibi primo honoz/ premiūq; illuc detur cum originē a deo du-
cas. Eos quoq; qui circa herculem ⁊ dyonisiū cum illuc descen-
dunt purgatos ire ratio dicat: spemq; felicitis itineris ex cereris
cultu suscipere. Contra qui vitam sceleribus inquinarunt: repēte
per tartarum a furiis in herubum/chaosq; raptantur. Vbi patet
impiorum prouincia danaidumq; puellarum labor irritus: aquis
cribra implere frustra nitentium. Vbi tantali sitis/Titij viscera/
Sisyphi saxum perpetuo reuolubile/vbi fere mordaces insepā-
rabiliter corporibus se circūplicant/vbi faces inextinguibiles car-
nes exurunt/vbi homines impij omniformibus supplicij crucia-
ti: perpetua punitione vexantur. Hec equidem a Sobria percepī
Tu vero de his iudices o Arioche. Ego em̄ ratione coactus hoc
solum plane firmiterq; cognosco: animā omnem immortalem exi-
stere. et eā que pura ex iis locis abierit: sine tristitia viuere. Quā
obrem siue sursum seu deorsum tendas Arioche: beatum fore te
oportet si modo pie sancteq; vixeris. Ari. Erubescō mi socrā-
tes ⁊ vltērius loqui vereor. Tantum a me formido mortis abest:
vt iam mori vehementer exoptem. Adeo michi sermo superior/
quasi celeste oraculum: persuasit. Nūc igitur hanc vitam sperno:
vt pote in potiorē locum feliciter transiturus. Quapropter in
presentia que dicta sunt: mecum ipse tacitus animaduertam. Tu
vero post meridiem o Socrates ad me redibis. So. faciam vt
dicis: sed iterum in Cynosargem reuertar deambulatiōis gratia
vnde huc ad te deductus sum.

¶ Xenocratis de morte finis.

Debetis Thebani

Tabula: e greco in latinum conuersa per Ludouicum
Odarium Putauinum.

Quasi euenerat: ut in Sa

turmi sacello deābularemus: vbi cū plerasq; alias oblationes: tū
tabulā quandā pro tēplo postā intuebamur: in qua pictura que-
dam erat peregrina: z que peculiāres fabulas contineret. Quas
conicere nō poteramus quenā et quales essent. neq; eīā ciuitas/
neq; vallum pictura illa nobis esse videbatur. Ceterum muri am-
bitus erat qui duos alios ambitus amplectebatur: alter maiorē
minorem alterū. Porta etiā erat in primo ambitu: vbi nobis tur-
ba ingens insistere videbatur. Intra vero ambitū multitudo que-
dam mulier videbatur. Primi autē vestibuli z ambitus ingressum
senex quidā occupabat: qui turbe ingredientī quasi imperare ali-
quid videbatur. cuius fabule rationē nobis inuicē addubitantib⁹
quidā natu grandior assistēs/ nequaq; inquit hospites absurde fa-
citis: qui de pictura hac addubitatis. Non multi em̄ indigene qd
huius fabule ratio valeat: intelligūt. Quippe quā nō ciuis sed pe-
grinus quidā dedicauit: qui huc iāpidē aduenerat: vir et magna
prudētia z sapiētia predictus: qui cū sermone tū opere quandam
Pythagore aut Parmenidis vitā fuerat emulatus. Is vtiq; sa-
cellū z picturā hanc Saturno cōsecrauit. vtrū igitur (inquā ego)
nostī etiā virū ipsū: quē vidisti. Immo (inquit) eū multo tēpore
sum admiratus: siquidē adolescens adhuc z cōplura studiose dis-
putabam. Et ego huiusce fabule rationē ex eo disserēte sepius au-
dierā. Per Jovē (inquā ego) nisi quepiā maior occupatio te de-
tineret: expone nobis. Audire em̄ magnopere cōcupiscim⁹: quidnā
hoc fabule sit. Perlibētē o hospites inquit. Atqui hoc prius ad-
monendi estis: periculi quippiā inesse huic expositiōi. quodnā in-
quā ego: quoniā (inquit) si q̄ dicūtur attēdetis/ intelligetisq;: pru-
dētes atq; felices euaderis. Si minus: insipientiā/ infortuniū/ ca-
lamitatē atq; ignorantia cōsecuti: male vitam degetis. hec em̄ ex
positio sphingis enigmati (qđ illa hoīb⁹ pponat) p̄similis est. nā
quicūq; ipsum intellexerat: salutē: qui nō intellexerat: exitiū con-
sequatur. Eadē est huius enarrationis cōditio. Sphinx est em̄
hoibus ipsa insipientia. hec autē preponit: quid bonū/ quid malū/

quid neq; bonum neq; malum in vstra sit. Que si quis minus intellexerit: ab ea interimitur. neq; id semel sicut is qui depastus a sphinge moriebatur: sed per omnem vitam paulatim absumitur quæadmodum il qui perpetuis supplicis addicti sunt. Contra vero si quis agnouerit: occisa demum insipientia salutem ipse consequitur: et beatus felixq; per omnem vitam euadit. Quamobrem vos attendite: ac diligenter audite. Hercules quæ magnum nos in desiderium cõtecisti: si hec ita se habet. Atqui ita se habet inquit. Ne qua quæ igitur nos oratio tua preueniet: siquidem nobis attente audisturis: nõ ab re precium huiusmodi preponitur. Sumpta itaq; virga quadam et ad picturam ducta: videtisne inquit ambitum hunc: videm? hoc in pannis animaduertere vos oportet: locum istum vitam vocari: Turba porro illa igens: que porte insidet: huius sunt omnes in vitam aliquando ingressuri. Senex autem ille superior: (qui manu altera paginam quandam tenet: altera nescio quid demonstrat) Senius appellatur. hic imperat introeuntibus: quid eos agere oporteat ut ad vitam congregiantur: et qualem vitam perrecepturi sunt ostendit ut salutem in vitam consequantur. Qualem igitur eos iubet vitam carpere aut quo pacto inquit ego. Vide ne inquit iuxta portam solum quoddam eo loco constitutum: ubi turba ingreditur. in quo sedet suauibus moribus et formosa idole mulier: que poculum manu tenet. vide deo: sed quenam hec est? Suadela inquit vocatur que mortales omnes seducit. Quid tum postea hec agit? Ingressi etes ad vitam quoad per eam fieri potest: bibere compellit. Quenam vero hec est potio? Erro: inquit atque ignorantia. Quid tum postea: ubi hanc ediderunt: vitam ingrediuntur: nunquid omnes esse errorem bibunt: necne? omnes inquit bibunt: sed plus alii: alii minus. Non vides preterea intra portam mulierum meretricum multitudinem quandam diuersos aspectus multiformesque preferentium: video. iste igitur opiniones et concupiscentie et voluptates vocantur: que turba ingrediente statim profiliunt et vniquemque amplectuntur ac deinde abducunt. Et quoniam eos abducunt? Alie inquit ut saluent: alie ut per deceptionem interimant. O inquam admirandum virum quæ acerbam ac tristem potionem dicitis. Atqui omnes inquit optima pollicentur: sequos eos ad felicem atque conducibilem vitam esse perducturas. Illi vero per ignorantiam et errorem quem ab ipsa suadela combiberunt) quenam vera vita sit: in vitam non inuentunt sed incõsulto errant. ut videre licet ex his: qui paucos ingredi etes eo circumuagantur quo ipse demonstrauerit. Video inquam hoc sed mulier illa quenam est: que veluti ceca atque insana super lapide quod rotundo consistere videtur. fortuna inquit vocat. Ea vero non

foli ceca sed insana etiā et surda est. Quenā hui⁹ sunt partes: ob
ambulat inquit quocūq; gentiū: et aliis quidē facultates eripit ali
is tradit ab eisdeq; rursus aufert illico/que tradiderat: atq; aliis
temere/instabiliterq; ꝑcedit. Quapropter ex eo argumēto ipsi⁹
ingeniū facile indicat. Qualenā hoc est iquā ego: qm̄ in rotūdo la
pide ꝑsistit. qd̄ tūc ex re significat: q; parū certa atq; instabilia sūt
illi⁹ numerā. Calamitates enī magne ac difficiles oriūtur. vbi qd̄
in ea fidem collocarit. Turbavero hec igēs que eā circūstat: quid
sibi vult/ et quenā vocantur: vocantur hīi quidē incōsulti: quozū
nemo nō petit que proiciat ac dilapidet. Cur vero aspectu haud
quāq; simili sūt: sed eozū alii gaudere/ alii sublatiis manib⁹ tritari
vidētur. Quicūq; inquit eozū gaudere ac ridere videntur: hī sunt
qui a fortuna quippiam acceperūt. a quibus etiam bona fortuna
nūcupatur. Qui vero flere ac manus protēdere vidētur: hī sunt
a quibus abstulit que tradiderat antea: a quibus fortuna mala no
minatur. Et quenā sunt que illis elargitur: per que tantopere cū
accipiūt letātur: cū amittūt: lugēt: hec inquit ea sūt que a plerisq;
hominib⁹ bona existimantur. Et quenā sunt ea: divitiē sez ⁊ glo
ria ⁊ nobilitas et liberi/ et tyrānides/ et regna/ et alia quecūq; idē
gen⁹. Nec autē nūquid bona nō sunt: De his inquit alias disputa
bimus. Nunc circa fabule narratōnē versemur: ita inquit sit. Ut
des igitur vbi portam hanc præterieris/ ambitū alterū superiorē:
mulieresq; extra ābitū collocatas meretricio ornatu insignes:
et valde inquā. Ex his hec incontinentia/ hec luxuria/ hec avari
cia/ hec assentatio nūcupatur. Quid hic potissimū astant: Eos
inquit observant: qui a fortuna quippiam acceperunt. Quid tum
deinde: exiitunt atq; amplexantur eos/ et adulantur: et vt penes
se maneant obrestantur. Vitam iucundam/ atq; labore omni et in
commo. vacuā: illis asserre promittentes. Si quis itaq; persua
susus eaz; blanditiis eo se cōtulerit: tātisper illi suavis videt̄ puer
satis: quoad hominem titillauerit/ delinueritq;: postea sec⁹. vbi
em̄ respiscere cepit: tū demū ab ea se nō tā oblectatū q̄ absūptū
et ꝑtū mellis affectū itelligit. Quo fit vt cū oīa ꝑdegerit q̄ a fortu
na fuerat ꝑsecut⁹: tūc illis mulierib⁹ inseruire atq; inhonesta oīa
sustinere: ⁊ turpia quecūq; ac pñiciofa illarū gratia cogat̄ admit
tere: velut furtū: sacrilegiū: piurū: proditiōnē: depredatiōnē: ⁊
q̄cūq; his similia. Vbi vero eos defecerit: pñitioni addicūit. Et
quenā hec est: videsne ne retro eas quādā veluti bestiolā: locūq;
pariē āgustū ⁊ tenebrosū. vbi etiā turpes ac fozdide pānoseq; mu
lieres versari vidētur: Et valde inquā: Ex hīs igit̄ iqt̄ q̄ flagellū

b ij

tenet punitio nūcupatur. Que caput intra genua habet: tristitia. Qui vero capillos suos euellit: dolor. hic alius vero qui deformatē macilentia/z nuditate preferēs iuxta eas accubat: ac deinde similis illi turpis et macilenta quedam: quina sunt: hūc sane inq̄t luctum appellat illā vero ipsi⁹ sorore mesticia. his itaq; traditur: et eorum cōubernio cruciatur. post denuo in aliu infelicitatis domicilium truditur: atq; reliquā vitā in omni miseria traducit: nisi forte illi penitētia obuiā prodierit. Quid tū postea cōtigit: si penitencia illi obuiā fuerit. eripit eū ex infortunis et alterā illi op̄inonē alterumq; desiderium imp̄mit. per quod ad verā disciplinā perducitur. et ad eā que falsa disciplina nūcupatur. Quid tū postea: si iquit eā op̄inonē suscepit: que ad verā disciplinā puebat: ab ea mūdatur/ expiatur/ q; salutē/ beatitudinē/ feclicitatē in vniuersa vita lucraturū. Si sec⁹: denuo a falsa illa op̄inone seducit. Hercules q̄ magnū est hoc aliud discriminē: Hec autē in quā ego: falsa disciplina quena est: Vide sine alterū illū ābitū. Video iquā ego atq; extra ābitū in vestibulo mulier quedā assistit: que mūdiciā cōstāciāq; nō mediocrē pretēdit. App̄ime iquā. hāc igitur iquit pleriq; homines et vulgo vocāt disciplinā. Cū falsa poti⁹ disciplina sit. huc sane pa⁹ applicāt qui salui sūt. vbi ad verā disciplinā voluerit peruenire. Nūquid ali⁹ ad verā disciplinā adit⁹ nō patet: Patet inquit. hi vero intra ābitū declinātes: quina sunt hoies: false inquit discipline sūt amatores decepti: seq; opinātes vere discipline contubernio frui. Et quina vocantur hij: Alij inquit poete/ alij oratores/ alij dialetici/ alij musici/ alij arithmetici/ alij geometre/ alij astrologi/ alij voluptuarij/ alij peripathetici/ alij critici: et quicunq; eiusmodi sunt. Ille autem mulieres que videntur circūcurrere p̄iozibus illis similes (in quibus incōtinētiam z reliquas vna esse affirmabas) quenam sunt: ille ipse sunt inquit. Nūquid etiam huc ingrediuntur. Ita per Jouem in his simulq; etiam insipientia: neq; ab op̄inone ac reliquis malis euadēt: p̄iusq; repudiata falsa disciplina veracem viā ingressi fuerint: et purgatoziam eorum virtutem admiserint. et mala omnia quibus inuoluuntur/ et op̄inones et ignorantiam/ et reliquam omnem prauitatem sequestrauerint: tum demum ita salui/ et incolumes erunt. Neq; villo vnquam false discipline cōmertio labefactari poterūt: neq; horum studiorum gratia mali quippiam adipiscuntur. Et quena hec est via: que ad veram disciplinam feratur: Vide inquit locū superiorem: vbi nullus inhabitat sed solitudo ingens esse videtur video. preterea Ianuam quandam puillam: ante quā viā quedā

est que non multum admodum frequentatur. Quippe quæ pauci ad
modum terunt: quæ accliuis et aspera et saxosa videatur. et valde in
quam. Collis præterea quidam excelsus apparet: ad eumque angu-
stus admodum ascensus: et qui multa profunda hinc inde præcipi-
tia offerat: video. hec igitur inquit via est: que ad veram disciplinam
ducit: aspectu imprimis formidolosa. Porro circa collis superio-
rem partem: saxum ingens et præaltum usquequaque præruptum vides:
video inquam. vides præterea mulieres duas supra saxum constitutas/
pulchritudine atque habitudine corporis excellentes/ac manus per
quam alacriter prætendentes: video: sed quenam inquam vocatur: alte-
ra inquit continentia/altera constantia nuncupatur. Sunt autem ger-
mane: cur nam igitur manus tam alacriter prætendunt: hortantur inquit
eos qui ad id loci veniunt: ut bono animo atque intrepido sint: admo-
uentque paululum quippiam adhuc esse tolerandum. Se enim eos
paulopost ad pulcherrimam viam perducturas. Ubi vero ad saxum
peruenerint/quonam modo ascendunt: nullam enim eo ferentem viam
animaduerto. Ipse a precipitio illo descendunt: eosque sursum ad se
trahunt. Deinde recreari et quiescere iubent: ac paulopost fortitu-
dinem/audaciamque contribuunt/eosque ad veram disciplinam de-
ducere se profitentur. et viam ostendunt quæ sit elegans/quæ plana/quæ
perusa/quæ nullis malis obnoxia: ut vides. ita per Jovem videtur
Uidesne inquit ante illud nemus locum quendam: qui pulchritu-
dinem/amenitatemque prætorum præfert multoque lumine illustra-
tur: Et valde inquam. Animaduertis igitur in præti medietullo
ambitum altum et portam altam: ita sane: sed quonam pacto lo-
cus hic nuncupatur: fortunatorum inquit domicilium. hic enim
virtutes omnes et felicitas ipsa versatur. Esto inquam ego. eam
esse loci pulchritudinem. Quin inquit aspicias: prope portam quæ for-
mosa et constanti facie mulier existat: mediam indiscretam iam
eratem/habitu vero et ornatu simplicem præferens. Eaque
non in rotundo sed in quadrato lapide secunda et munita consistit.
due præterea alie quas tanquam filias una secum habere videtur:
ita proorsus apparet. harum igitur que medium locum tenet/disci-
plina est: eam veritas et peruasio comitatur. Cur autem hec qua-
drato lapidi potissimum insistit: Ex eo inquit arguitur quæ ad eam
peruenientes securo et certo tramite proficiscuntur/donationes-
que traditas tuto suscipiunt. Et quenam illis ab ea dono dantur:
Confidentia inquit atque animus imperterritus. hec vero alia que
uam sunt: scientia inquit: per quam graue nichil in vita perpeti:

vnquam posse se intelligunt. Quā preclara inquam hercule mu-
nera: Sed q̄obrem extra ambitum ita moratur: vt inquit adue-
niētes excipiat accurate. ac vin illam purgatoriam instillet. pur-
gatosq̄ ac prozsus emēdatos ita eos ad virtutes introducat: quo
nam pacto inquam ego: non enim intelligo. At intelliges inquit:
quemadmodum si quis grauiter egrotās medicum accersuerit:
purgatoris statim medicamentis omnes egritudinis causas ex-
mere conatur. Atq̄ ita demum a medico reparatus in sanitatem
restituitur. Qui si medici preceptis minus obtemperauerit: meri-
to repudiatus ab ea egritudine conficitur. hec intelligo inquam
ego: eodem itaq̄ pacto vbi quis ad disciplinam peruenerit: pro-
be curatur: ⁊ virtute illius irrozatur vt q̄ p̄imum mala omnia ex-
purget/eficiatq̄ quibus adueniens implicabatur. Quenam hec:
ignorantiam/errorem/quem apud Sualam ebiberat: arrogan-
tiam/concupiscentiam/intemperantiam/ furorem/auariciam/ et
reliqua omnia: quibus in p̄imo ambitu fuerat repletus. vbi ve-
ro satis emundatus fuerit: quonam eum mittit: intro inquit ad
scientiam/aliasq̄ virtutes. Quasnam et quales: videſne intra
portam cetum mulierum q̄ bone indolis atq̄ institutionis viden-
tur: q̄ inculto ac simplici habitu p̄dite: nichil in se aut fictum:
aut accuratius ornatum more aliarum pretendētes: video in quā
sed quenam hec vocantur. P̄ima inquit scientia nuncupatur.
Alie vero huius germane sunt: fortitudo: iusticia: probitas: tem-
perantia: modestia: libertas: continentia: mansuetudo. heus in-
quam optime ergo q̄ magna in spe sumus: modo inquit intelligen-
tis: et que auditis: studiose percipiat. Atqui inquam ego accu-
rate ac diligenter attendemus. Salui igitur inquit eritis. vbi er-
go eum ipse susceperint. quonam adducunt: Ad matrem inquit.
Ea vero quenam est: felicitas inquit. Cuiusmodi autem hec est:
videſne viam illam ad sublimem illum verticem ferentem: Quē
omnes ambitus veluti arcem suam amplectuntur. video. mulier
precellens in vestibulo constituta super solium excelsum sedet cul-
tu non tam curioso q̄ liberali: Corona florentissima eleganter ad
modum capiti imposta. Ita prozsus videtur. hec igitur inquit est
felicitas. vbi igitur ad eam quispiam accesserit: quid rerum gerit:
Ipsa inquit felicitas eum potentie sue corona circumdat. Itidem
relique omnes virtutes perinde ac maximorum certaminum vic-
tores coronari solent. Et quenam inquam ego certamina deu-
cit: maxima inquit: et maxima etiam monstra. que p̄ius ipsum

absumebant: affligebant: atq; in seruitutem redigebant. Omnia hec deuicit: ac longe a se sequestrauit: seq; ipsum adeo superauit/ vt huic illa nunc seruiant: quibus ipse antea in seruitute redactus fuerat. Quenā hec monstra dicis: audire enim admodum cupio. Impiis inquit ignorantiam et errorem. An tibi monstra hec esse non videntur? Tetra et laboriosa inquam ego. Deinde tristitiam/ luctum et auariciam et incontinentiam: et reliquam omnem improbitatem. his omnibus non vt antea paret/ sed imperat. O preclara inquam ego facinora/ et pulcherimam victoriam. Illud autem michi etiam expone cuiusmodi sit ei⁹ potentia: qua eum coronari dixisti. Beatifica inquit o adolescens. qui enim fuerit ea potentia coronatus: et felix et beatus euadit: neq; alibi q̄ in seipso spem felicitatis reponit. Quam preclaram victoriam dicis. Ceterū coronatus quid agit/ aut quo vadit: Suscipientes eum virtutes ad id loci ducunt: vnde primum aduenerat. eiq; commōstrant studia improborum q̄ male degant/ et misere viuant: quanta in vita naufragia patiantur: quantum aberrant: quam veluti hostium captiuitatē perferant/ alii incontinentie/ alii arrogantie/ alii auaricie/ alii inani glorie/ alii aliis malis in seruentes: per que a calamitatibus (quibus irretiti sunt) exolvere se nequeunt: vt saluentur et eo perueniant. Sed in omni vita perturbantur atq; hoc perpetuntur: q̄ huiusmodi viam inuenire non possunt. Mandatum enim a Senio ac minime suo traditum obliuioni mandauerunt. Recte inquam dicere michi videris: tamen hoc etiam insuper ambigo. Cur nam et virtutes locum illum commostrent vnde prius aduenerat: nichil certi nouerat. neq; vllam eorum (que sibi agerentur) scientiam tenebat: sed ignorantiam atq; errorem: quem ebberat ambiguus: que bona non erant: bona: que mala non fuerant: mala existimabat. Quocirca male etiam viuebat sicut alii pleriq; diuersantes. Nunc vero percepta vtilium et conducibilium rerum scientia et ipse optimam vitam traducit. Et eos qui pessime agunt: contemplantur. Ubi igitur omnia fuerit contemplatus quid agit aut quo tendit: Quo inquit ei collibitum. vbiq; enim eum securitas habet perinde ac antrum corycium possideret. et quocunq; peruenerit: ibi tutissimus rectam viuendi rationem assequitur. omnes enim eum tanq̄ egroti medicum libenter et gratanter excipient. Nunquid igitur illas mulieres (que monstra abs te dicebantur) amplius non veretur: ne quid ab eis detrimenti patiatur: Nichil penitus

qui neq; dolore neq; tristitia: neq; intemperantia: neq; auaricia:
neq; paupertate neq; villo alio incommodo vexetur. Omnibus
enim imperat: ac pre est. a quibus antea premebatur: eorum in-
star qui a vipera morfi aliquando fuerint. fere enim que aliis om-
nibus perniciem ac mortem afferunt: illis duntaxat innocue sunt
qui eam vim veneno contrariam possident. Ita ne huic quidem
quispiam nocet: quia virtutem viciis ac malis oppositam velut
Antipharmacum nactus est. Recte dicere michi videris sed hec
etiam insuper expone: quinam sunt illi: qui illic accolere aduenire
videntur: quorum alij coronati leticiam quandam pre se ferunt:
alij incoronati desperatione rerum tibias et capita lacerare vi-
dentur. Cum alioquin a quibusdam mulieribus detineantur. Co-
ronati sunt inquit qui sospites ad disciplinam peruenerunt: eam-
q; consecuti summopere letantur. Incoronati vero alii despera-
tione a disciplina reuertuntur: male ac misere degentes. Alij me-
tu percussi: ac perterriti atq; ad inconstantiam resurgentes rur-
sus errant. et per vias inuisas vagantur. Que vero mulieres eū
sequuntur: quenam sunt: Tristitie inquit et molestie: et anxietate
et ignominie et ignorantie. Omnia igitur eos mala sequun-
tur. Omnia inquit per Jovem subsequētur: vbi vero in primum
ambitum ad voluptatem et incontinentiam peruenerint: nequa
q; seipso accusant: sed et statim disciplinam et sectatores illius
maledictis incessunt: adeo miseri et calamitosi et infelices hi sunt
qui ab earum contubernio defecerunt. male enim viuunt. et nul-
lis earum bonis perfruuntur. Et que etiam bona autumant: Lu-
xuriam et (vt breui amplectar) intemperantiam. Coniuuari
enim et pecudum more scortari maritorum bonorum fruitionē
esse arbitrantur. Alie vero mulieres: que illinc cum risu et hylas-
ritate adueniunt: quenam vocantur: Opiniones inquit eos ad di-
sciplinam ducentes. qui virtutes ingrediuntur. De via enim de-
flectuntur aliquantisper vt alios adducant: admoneantq; illos esse
felicitatem iam consecutos: quos tampridem adduxerant: Utrū
igitur (inquam ego) ipse ad virtutes ingrediuntur. Nequaquam
inquit. piniōni enim ad scientiam introire non licet sed discipline
duntaxat eos tradūt. Quibus a disciplina susceptis ipse posthac
denuo alios adducture reuertitur: eam instar nauū: que depo-
sitis oneribus denuo reuertuntur: vt aliis mercibus impleantur
hec sane inquam michi recte videris differuisse. Illud aut nobis
nondum patefecisti. Quidnā Genius vitā ingressuris iperet fa-

elendum: Bono inquit et constanti animo esse: quapropter vos
 etiam confidite: Omnia enim ediffertabo: nichilq; pretermittam
 Recte inquam ego loqueris: Protuens itaq; iterum manu aspi-
 cite inquit mulierem illam: que ceca esse et rotundo lapide insiste-
 re videtur. Quā pauloatē nūcupari fortunam asserui. Aspici-
 huic inquit imperat non esse credēdū: nec quicq; aut stabile/aut
 securum/ aut proprium existimādum: quod ab ea susceperit. Ni-
 chil em̄. phibet. quin oīa hec auferat: atq; alteri tribuat. Quippe
 que sepius id agere cōsueuerit. Quapropter illi⁹ etiā munera par-
 ui esse pendēda denūciat: neq; gaudendū vbi dedit: neq; dolen-
 dam vbi abstulerit. Eamq; postremo neq; vituperandam neq;
 laudandam. Nichil enim cum ratione sed temere omnia facit ac
 fortuito: vt antea nobis exposui. Quo circa genius ille imperat
 vt nulla eius facinora demiremur neue malos numularios imite-
 mur. Illi enim vbi argentum ab hominibus acceperint: gaudent
 et suum esse arbitrantur. vbi vero repetitur: moleste ferunt/ et
 pessime secum actum putant: neq; meminerunt ea se condicione
 depositum suscepisse: per quam liceret ei: qui deposuerat iterum
 recipere. Eandem itaq; in illius muneribus habēdam esse ratio-
 nem Senius imperat: recordandumq; eiusmodi ingenū esse for-
 tune: vt que dedit auferat: statiq; multiplicia rursus accumulet.
 Aliqñ aut nō his mō que dedit: sed his etiā que p⁹ extabāt fa-
 cultatib⁹ spoliēt. quecūq; igitur dedit: suscipere iubet: atq; ita
 ad stabilē securaq; munificentia diuertit. Qualē hāc inq; ego quā
 a disciplina suscipient: si salutē ibi fuerint psecuti. hec ergo quenā
 est: Ver inquit scia vtilitū rerū: securaq; z stabilis z immutabilis
 munificētia. Quo circa statim ad hāc cōfugere iubet. Cū vero ad
 illas mulieres accesserint: quas antea dixi voluptatē z icōtinētā
 nūcupari: illinc quoq; ac tutū esse descēdēdū impat: ac ne his qui-
 dem fidē esse adhibendā: quoad ad falsam disciplinā puenerint.
 Ibi igit aliqñ sp̄ immozari: z quicquid libuerit: ab ea tamq; viati
 cum accipere iubet. Ac demū postea illinc abscedere: rectaq; ad
 veram disciplinā peruenire. hoc est illud quod a Senio precipi-
 tur. Qui si quis animi contrarius aut min⁹ obediens fuerit: miser
 miserrime moztur. Istiusmodi sane fabula est que in tabula cōti-
 netur. Vobis autē nichil inuideo: si q̄s vlt⁹ iterrogare ac pscr-
 tari vultis. ego vobis exponam. Recte dicis inquā ego. Ceterū
 quid eos capere a falsa disciplina Senius imperat: que bona z cō-
 ducibilia esse videntur. Nec igitur quenam sunt: littere inquit atq;
 mathematū studiis que a Platone tradūtur. veluti vī freni cuius

psā in cohercēdis adolescētibus obtinere: vt ne ad alia peiora di-
strahātur. vtrū vero ea cape oīno necesse est: si q̄s ad verā discipli-
nā sit puētur⁹ necne: Nichil inq̄t necesse est sed alioq̄n vtilia sunt:
tāz si ad reddēdos hoīes meliores nichil p̄ferūt. Nichil ergo affir-
mas hec esse vtilia ad meliores viros efficiēdos: Licet em̄ p̄fecto
sine his etiā meliores fieri: illa tamē etiā nō inutilia sunt. Quēad-
modū em̄ que aliquādo p̄nūciātur: p̄ interpretē conticimus. cum
alioquin nō inutile sit: nos etiā ipsos si quid p̄cepimus: voce ac
lingua disertiore prosequi. Ita sine his etiā studiis fieri meliores
nichil prohibebit. Nunq̄d hi qui mathematici vocātur: ad melio-
res q̄ alij sunt hoīes efficiēdos nichil excellunt: Et quonā pac-
to excellere poterunt: qui nichilominus q̄ alij in bonorum z ma-
lorum cognitione decepti: etiā omnibus viciis implicati videātur
Nichil enim prohibet eum qui litteris eruditus ac disciplinis om-
nibus fuerit institutus: itidē ebriū z intemperatē z auarū/et
iniustū/z p̄ditōz/ac postremo insipietē esse: multos p̄fecto eius-
modi videre licet. Quare fieri nō pōt inq̄t: vt hi p̄ has disciplinas
virī meliores euadāt. nequaq̄ apparet/ ex hac ratione. Sed que-
nā est causa inquā ego: Quia in secūdo ābitu versantur: tāq̄ vere
discipline appropinquātes. Et quid hoc inquit emolumētū affert:
cum plerūq̄ liceat animaduertere de p̄mo ābitu in tēcum: ab in-
continentia z reliquis viciis ad veracem disciplinā perueniētes:
qui hos mathematicos p̄tergrediuntur. Quare quonā modo p̄fi-
ciūt: nisi forte procius indociles z durioris ingenij sunt: Cur hoc
inq̄t ego: Quoniā in p̄mo ābitu hoc plus habēt: q̄ q̄ nesciūt: ne
scire se nō dissimulāt. In scdo vero illud certe nesciūt: qd̄ scire se. p̄-
fitētur. Cuius sentētie quoad fuerint ad veracē disciplinā p̄cipien-
dā nichil oīno promoueri necesse est. Illud preterea non ignoras:
q̄ opinionēs etiā de p̄mo ambitu ad eos similiter regrediantur.
Quo fit vt illis hi nichilo meliores existant: nisi hostidem peni-
tencia subsequatur: sibiq̄ persuadeant se non disciplinam sed fal-
sam disciplinam attrigisse: per quam decipiuntur. Ut ita salui esse
non possint: Quo circa vos etiā inquit hospites ita facite: z que
dicuntur (quoad profeceritis) diligenter attendite. Quinimmo
de his ipsis sepe numero considerandum est. Et nichil intermit-
tendum: sed reliqua preter rem existimanda: alioquin nulla eoz
que nunc auditis: vilitas erit. ita faciemus. Illud autem expli-
ca: cur bona non sunt ea: que homines a fortuna percipiunt. sicut
vita/ sanitas/ diuicie/ gloria/ liberi/ victorie/ z reliqua his similia.
Rursusq̄ his opposita cur mala non sint: Valde enim absurdum

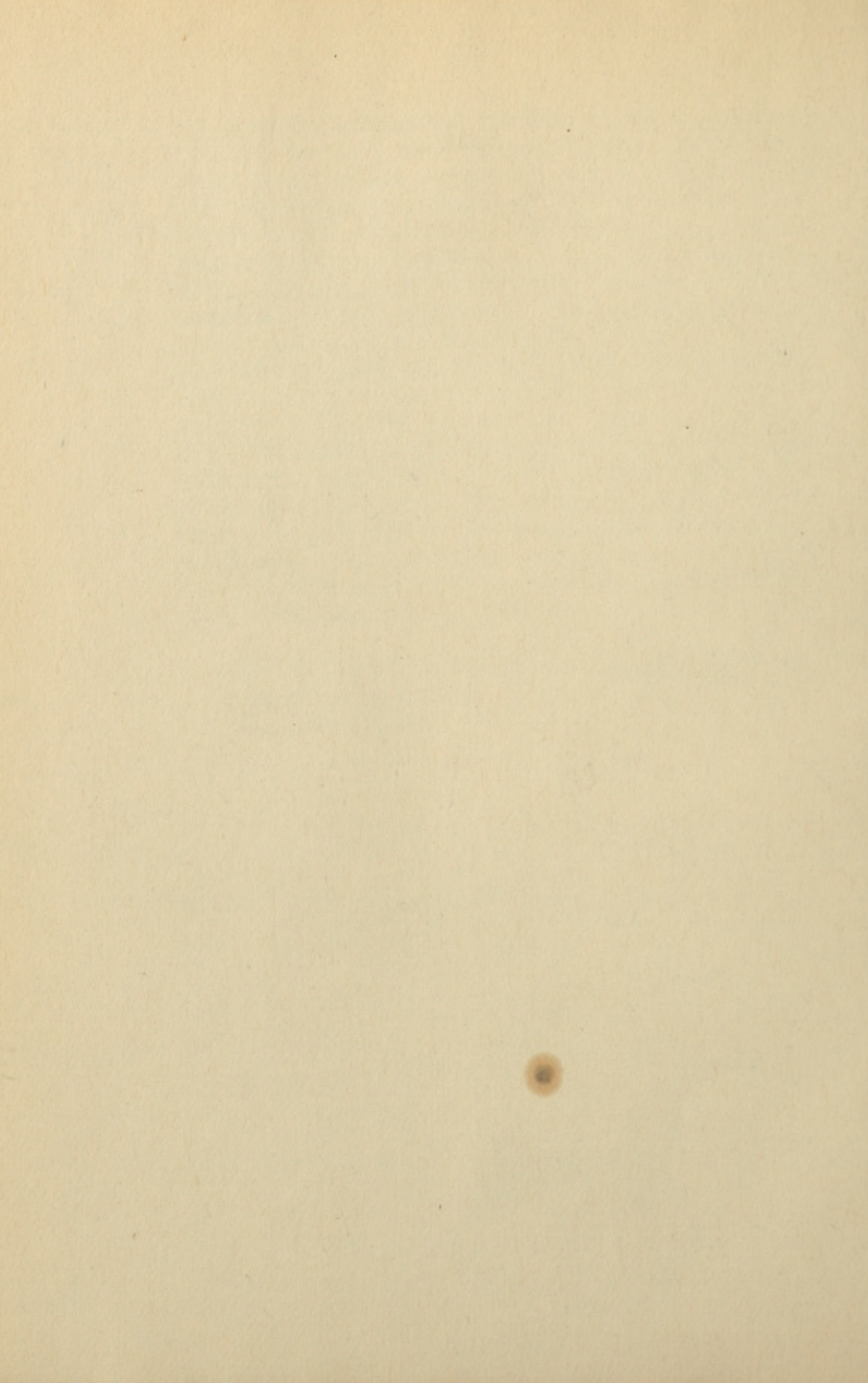
et incredibile hoc nobis videtur. Age itaq; inquit enitere vt quod sentias de quibus interrogaris: respondeas. Atq; hoc inquam ego factam facile. vtrum igitur si male quispiam viuat: viuere illi bonum censes: Non bonum: sed malum (inquam ego) michi videtur. Quonā igitur pacto viuere bonum est inquit: Siquidem hoc per se malum est: quia male viuentibus malum: bene autem bonū esse michi videtur. Ipsum igitur viuere z malum et bonum esse cōtendit: Ego inquā: absit itaq; vt tā absurde loquaris. neq; enim fieri potest: vt idē malū pariter ac bonū sit. Ita enim z vitic et perniciosum z eligendum z fugiendum simul idē semper: quod quid absurdius: Sed quonā pacto: si cui male viuere contingat: eidem quoq; malum contingit: Ipsum viuere malum non est: At q; viuet e z male viuere sub eodem non censetur. Nunquid nō ita videtur: Profecto idem esse ne michi quidē videtur. Itaq; viuere non malum est: nam si malum existeret: malum vtiq; viuentibus esset: quia quod per se malum est: ipsum viuere illis adesset. Vera michi dicere videris. Quoniam igitur z male z bene viuētib; viuere ipsum cōtingit: neq; bonum neq; malum esse ipsum viuere confirmatur. sicuti ne secare quidem atq; vrere in egrotantibus morbosum aut salubre dicitur: nichilominus in ipso etiā viuere comprobatur: Ita res est. Tu itaq; sic aduerte: vtrū male viuere an potius honeste ac genereose mori cupias: honeste inquā ego potius mori. Quo circa ne mori quidē est malū. siquidē emori q̄ viuere plerūq; est eligibilis. Ita se res habet. eadē est ratio de sanitate z infirmitate. Sepius enim sanū esse non confert verum e cōtra: cum ita casus tulerit. vera dicis. Age vero de diuiciis ita consideremus. Siquidem plerosq; intueri sepe numero licet simplicissimis diuiciis affluentes: pessime tamen ac misere viuentes. Plerosq; per Jouem. Quapropter ad bene viuendum nichil illis diuicie profunt. non videtur: Improbi enim sunt. non diuicie igitur sed disciplina probos ac studiosos efficit. ita sane comprobatum est. Vbi autem bone sunt ipse diuicie: si ad meliores efficiendos possessores suos nichil adiuuant: ita profusus apparet. Quibusdam ergo diuicias habere non confert vbi diuiciis vit nesciunt. Michi ita videtur. Quomodo igitur bonum esse id alicui iudicabit: quod plerumq; non possidere satius est: Nulatenus. Si quis igitur recte ac prudenter diuiciis vti nouerit: bene ac feliciter viuet. Si secus: male atq; infeliciter. Verissime dicere hoc michi videris. Summa vero totius est rei: dum hec aut tamquam bona expectuntur: aut tamq; mala despiciuntur.

neq; aliud est: quod eque hominibus aut perturbationem aut de-
trimentum afferat: q̄ cum honoribus afficiuntur. Et in solis diui-
ciis consistere felicitatem arbitrantur: consequenterq; nullū es-
rum rerum gratia (q̄uis impium ⁊ flagitiosum) facinus esse recu-
sandum. hec vero propter ipsam veri boni ignorantiam patiūtur
Illud enim ignorant: bonū ex malo fieri nequaq;. Multos autē
videre licet in diuiciarum possessionem ex pessimis ac turpissimis
facinoribus deuenisse. veluti proditiōibus. deprecationibus: ho-
miciidiis: calumniis: rapinis: aliisq; compluribus ⁊ prauis operi-
bus. ita res est. Si igitur vt par est: ex malo bonum nullum pro-
uenit. diuicie vero ex multis facinoribus proueniunt: diuicias ne
quaq; bonum esse necesse est. Sic ex isto sermone contingit. Cete-
rum ne sapientia quidem ⁊ iusticia ex malis operibus acquiri po-
test: neq; itidem iniusticia ⁊ insipientia ex bonis. Siquidem ipsa
eadem simul consistere nō possunt: diuicias vero ⁊ gloriā: ⁊ vic-
torias. et reliqua id genus multa cum prauitate cuiq; contingere
nichil prohibet. Quapropter hec neq; bona neq; mala censeant.
Ceterū sapientia dūtaxat bonū. insipientia vero malum. Recte
inquā ⁊ sufficienter michi dicere videris.

¶ Finis tabula Ceberis Thebani. Impressa Parisij a ma-
gistro Guidone Mercatore Anno dñi. M.CCCC.xcviij.
Die. xvij. Augusti.

★ ★ ARMY ★ ★
MEDICAL LIBRARY
Cleveland Branch

